

LAMBDA

1993 ROČNÍK 4 ČÍSLO **10**

*Je to jedna ze zjevných
společenských
nespravedlností -
jestliže kulturní úroveň
vyžaduje od všech osob
tentýž způsob
sexuálního života,
který se jedněm, díky
jejich konstituci bez
námahy daří
realizovat, zatímco
jiným ukládá největší
psychické oběti.*

Sigmund Freud

TRAFIKANTSKÁ REPORTÁŽ

Pamatujete si na Felliniho film *Amarcord*? Zrovna tak, jako nezapomenutelná postava tohoto filmu, kyprá a chtivá *trafikantka*, jsem si připadal v září v novinovém stánku umístěném před vchodem do plaveckého stadiónu v Praze Podolí. Vysvětlím blíže proč..., kyprost mě navštívila hned v prvním roce důchodu a ne a ne se jí zbavit. Chtivost chlapů mi byla dána do vínku už sudičkami - a přehlédněte ty davy krásných sportovních postav zralých tatínek, proudících vám přímo před očima. No a novinový stánek, čili po staru trafikku, si najal redakční kolektiv LAMBDA, aby zpřístupnil přímý prodej Lambdy a ostatních gay časopisů.

Zážitky z prodeje denního tisku, ale především veškerých dosažitelných GAY PERIODIK, byly bohaté. Protože celá jedna výloha byla doslova vytapetovaná čísly LAMBDA, SOHO revue, STALLONE, INCHESE, KAKE, ale i přitažlivými titulními stránkami mezi gayi oblíbených časopisů PLAY-GIRL, DREAM MEN či KULTURISTIKA a MUSCLE-FITNESS, nebyla o zákaznicky nouze.

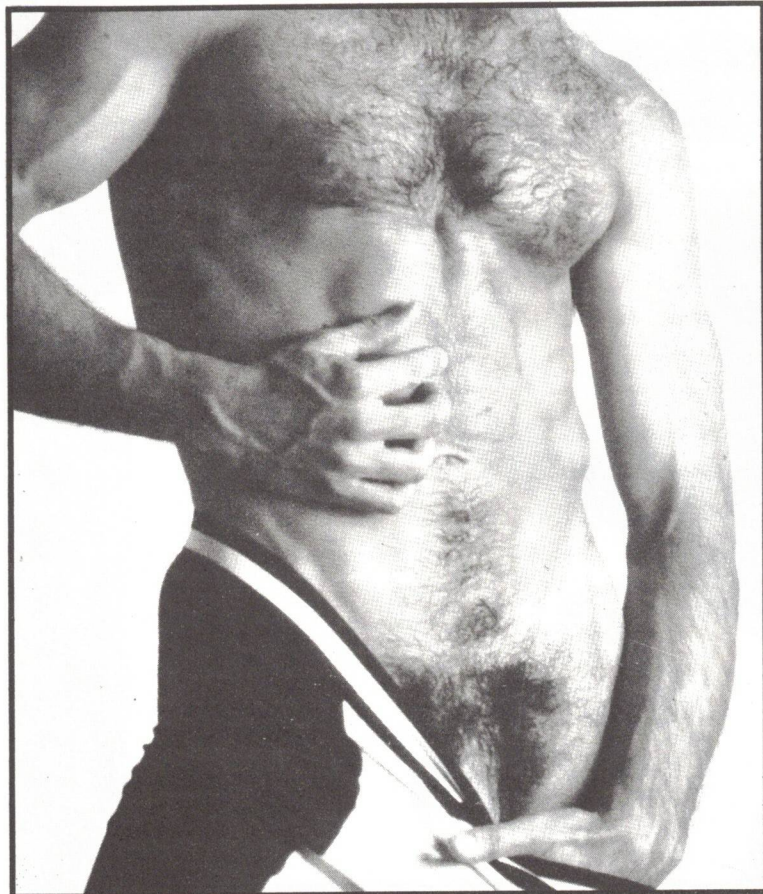
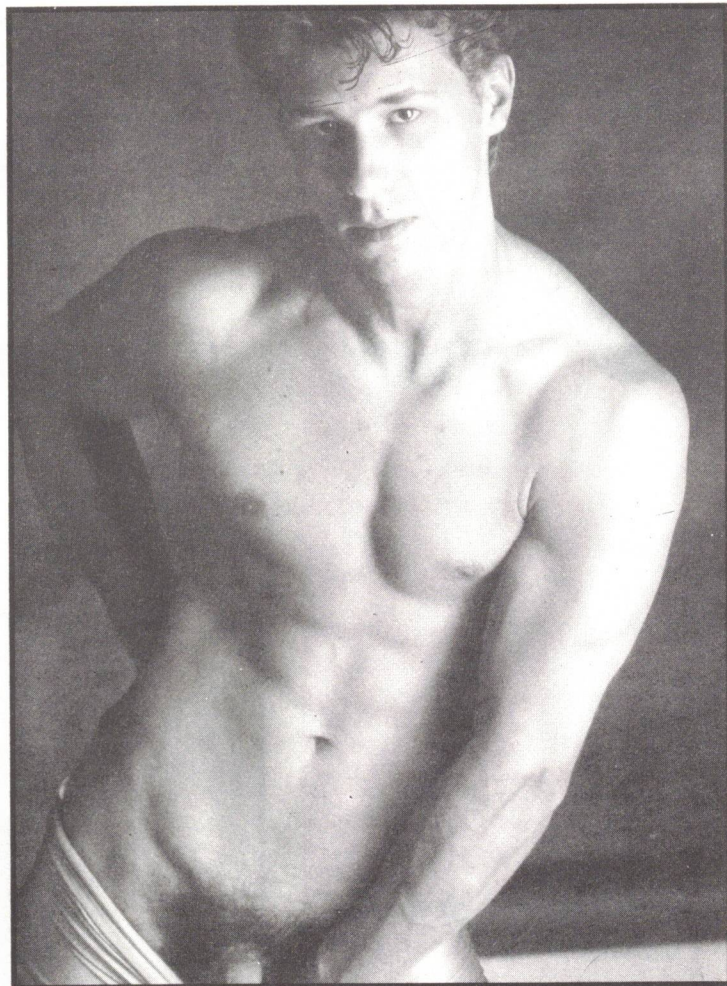
Ti se dali rozdělit na: 1) velice ostýchavé, 2) lhostejně zdrženlivé, 3) samozřejmě suverénní. Třetí kategorie byla nej-sympatičtější. Chlapecké chování i řeč, žádné dlouhé vybírání a rozvažování. Koupili (a ne za málo), zaplatili (i s diškrejí), nasedli většinou do auta mimopražské značky a bylo...

Ti zdrženliví dlouho prohlíželi výlohu, potom se opatrně vyptávali, jaké časopis obsahuje fotografie a jestli má to číslo zajímavý obsah (tím mysleli erotickou povídku). Nakonec buď vůbec nic nekoupili, nebo aspoň *Večerník-Praha*, aby se neřeklo...

První skupina se skládala většinou z mladých kluků. Agresivní žádali hned prohlížení - to tedy nepochodili. Ti slušní (a nebylo jich málo), tichým hláskem zaševelili: "*A jsou tam hezké fotografie nahatých...?*" A takový chlapec klidně pak zaplatil i 150,-Kč za zahraniční barevný časopis.

Zcela marně jsem čekal zákaznice z Gay hnutí. Přestože jim deváté číslo *Soho-revue* věnovalo celou dvojstranu, vyznavačky Saphó nepřišly. (*Kupovali si ho jen samí kluci*) Asi mají na SOHO "abonmá"...

(ZdZ)

Neviditelná láska

Tak zní článek, v němž autor P. Holub v zářijovém RESPEKTU č. 36 pod stejným názvem píše, že se čeští gayové připravují na svůj "coming out":

"Silné afekty nejsou mezi gayi ničím neobvyklým. Oni totiž prožívají své vztahy často ve stylu romantických lásek minulého století. Není se čemu divit: milují se navzdory obecné morálce, donedávna také protizákonně. A podobně jako u Manon Lescaut nebo Emmy Bovary i pro ně může být vášeň osudná. Předseda SOHO J. Hromada říká: "Homosexualita není náš problém, ale problém společnosti okolo nás. My jsme normální." Na rozdíl od předseď SOHO dva američtí studenti (studující v Praze, pozn. red.) odmítají být označováni za normální. Říká-jí: "*Homosexuálové mají jiný vztah k sexu - otevřenější a lepší. Na rozdíl od normálních lidí totiž musíme něco o naší sexualitě vědět. Proto máme zvláštní kulturu, uznáváme jiné hodnoty, a můžeme ostatním něco nabídnout.*"

Kritici Gaye odsuzují pro časté střídání partnerů i různé formy anonymního sexu, který v Americe (podobně v Čechách) nezmizel ani poté, když společnost přestala homosexuály pronásledovat. Američtí studenti však odmítají názor, že gayové se od běžné populace liší především promiskuitním stylem života.

"*Otevřený vztah k sexu je důsledkem toho, že gayové poznali jeho skutečnou cenu: je to jedna z nejdůležitějších věcí na světě!*", řekl jeden z amerických studentů.

Sexuologové českým gayům předpovídají méně konfliktní cestu k emancipaci než v USA. Výhodou totiž je, že proti nim nevzniká žádný tlak z církevních nebo vojenských kruhů. Nicméně cesta nebude po 50 letech totality jednoduchá ani u nás.

Tak se to v mém životě seběhlo, že s moji první láskou to bylo zároveň poprvé v mém životě. Nevěříte? Možná to zní nevěrohodně, ale je to tak. Vyrůstal jsem se sourozenci na velkém statku. Otec zemřel brzy; zůstala nám matka, se svojí dobovačnou povahou: spíše jsem tušil než opravdu věděl, že se ke mně chová odlišně než k mým čtyřem bratrům. Vždycky, když jsem odjížděl z prázdnin do gymnázia, to zařídila tak, aby se mnou zůstala aspoň chvíli sama a mohla mě něžně objímat. Jak přitom hledala má ústa, diskretně, avšak rozhodně jsem se odvracel: možná že i to ochladilo můj "přirozený" zájem o opačné pohlaví. Ačkoli jsem o ničem jiném neměl ani ponětí, tancoval a líbal jsem se s děvčaty s velkou chutí, ale - jak to bylo ve třicátých letech zvykem - nepřišlo mi vůbec na mysl, že bych mohl pokročit od polibku někam dál. Musím přiznat, že v celém okolí, ale i v gymnáziu, jsem platil za nejpěknějšího chlapce a dívky mne nejdoudu tance vzaly "tam vedle", anebo třeba do setmělého parku. Byl jsem však matkou veden k pevným zásadám: před svatbou ne. S odstupem v tom dnes vidím dvojakost matčina přístupu - ten kategorický zákaz sblížení s jakoukoli jinou ženou...

Nyní mi táhne na sedmdesátku a jdu do důchodu. A když dnes píši, že jsem na Konráda nikdy nezapomněl a nikdy na něho nezapomenu, byla to OPRAVDU první láska. Doma jsme tehdy byli bohatí, zatímco takzvaný "lid" trpěl za hospodářské krize bídou. Proto k nám na pár let matka vzala asi 20 mladých synů z rodin nezaměstnaných, učili se jezdit na koni, koupali se v jezeře, ale především u nás byli na stravu. Tolik úvodem.

První skupina chlapců u nás byla asi deset dní, hrál jsem na píano a mladý Konrád si sedl vedle a hrál na basových klávesách ve stejném rytmu, vlastně jsme komponovali skladbu pro čtyři ruce. Bylo to moje první bližší setkání s ním, nijak se od ostatních chlapců neodlišoval.

Vešla matka a řekla mi: "Jirko, doma už nemáme žádné sladkosti, ani limonádu, nech zapráhnout a dojeď do krámu nakoupit, tady máš peníze." (A to snad byl sám osud!)

Nato Konrád vstal a velmi zdvořile se zeptal: "Mohl bych prosím jet s Jirkou?"

"Samozřejmě, můj drahý," odvětila matka, "pomůžeš mu nosit krabice s nákupem. Jsem ráda, že chceš pomoci, máš dobré vychování."

Konráda polil ruměncem, zavolali jsme do stáje, aby vozka předjel se spřežením a za deset minut jsme již nasadali, sami: jeho jsme nechali doma. Sotva jsme poodjeli a vynořili se z topolové aleje, Konrád se najednou ke mně naklonil a políbil mě na tvář. Zrudl jsem, jak mne jeho gesto polekalo.

Konrád to zpozoroval a zeptal se: "Co je? Udělal jsem něco neslušného?" Nevěděl jsem v překvapení, jak odpovědět. Přes přílehavé šortky jsem vtom jasně pocítil, jak se mi postavil.

"Ne," sotva jsem se zmoohl na odpověď.

"Tak se políbme, ale doopravdy."

"Konráde, vždyť jedeme po dláždění, mohli bychom si zuby vyrazit, možná později."

Mezi námi zavládlo mlčení. Nevím, co si myslel Konrád, ale já jsem si uvědomil, že mi je šestnáct a jemu čtrnáct. Co mu to vlezlo do hlavy? Jenže - moje vzrušení neopadávalo.

Nebyl jsem s to pohlédnout mu do očí, pobízeli jsem koně, ale jak v mlze jsem zaslechl: "Jak se vrátíme na statek, tak se budeme líbat."

"Budeme," dostal jsem stěží ze sebe. Tryskem jsme vyřídili nákupy a vrátili se na statek. Avšak ještě na zpáteční cestě - během níž mé vzrušení ani na chvíli nepominulo, a nic podobného se mi ani při nejvášnivějších dívčích polibcích nestalo - jsem Konrádovi navrhl: "Nejlépe, když budeme bydlet spolu."

"A co ti ostatní?"

"Přestěhuji se do mého pokoje, domluvíme to s mámou, ty se do toho nemíchej."

"Paráda!"

povídka

Sotva jsem vyprovodil spřežení do stáje, v běhu jsem se vrátil do kanceláře, kde pracovala matka a ještě zadýchán ji poprosil: "Mami, cestou jsme se s Konrádem spřátelili, chtěli bychom bylet spolu a večer hrát šachy."

Matka s tím byla velice spokojena: "Prima, Jirko. Pořád jsi takový samotář, spisuješ nebo kreslíš, zamýkáš se ve vlastním pokoji... a konečně máš přítele. Ale co uděláme s ostatními chlapci?"

"Přestěhujeme je do mého pokoje."

Během večera, kdy nás bylo u stolu skoro třicet, jsme s Konrádem seděli naproti sobě a čas od času nasebe upírali své pohledy, tak, aby to ostatní nepostřehli. Po večeri byla hodina společné zábavy. Hned potom všichni políbili matce ruku, ta jim udělala křížek na čele a srdečně popřála dobrou noc. My dva

Poprvé

jse si pospíšili do pokoje, který jsem poprvé v životě sdílel s cizím chlapcem. Vedle velkého "manželského" lůžka byl stůl, křesla, noční stolky, stojan s umyvadlem a vysokými džbánky s teplou a studenou vodou a... paravanem.

On za něj šel první, umyl se a vrátil v černých gymnastických spodkách, zavázaných v pase na tkaničku. Lehl si a začal stavět šachové figurky, zatímco jsem se já rychle umyl a oblečen do stejných spodků položil na svoji stranu lůžka. Sehráli jsme bleskově tři "povinné" partie a pak jsme si pohlédli do očí, oba ještě nerozhodně.

Zase převzal iniciativu: "Nemyslíš, že je načase zhasnout?" Zatahl jsem za šňůrku nad lůžkem a byla tma. Ležel jsem na zádech úplně ztuhlý, bez vzrušení. Uvažoval jsem, co bude dál. Najednou jsem ucítil, že se jeho chodidlo, které předtím vysunul zpod své přikrývky a vklouzl s ním pod moji deku, dotklo mé nohy. Přeběhlo mě chvění, z překvapení, strachu i rozkoše. Určitě to vycítil, když jsem sebou neklidně pohnul. Vtom byl celým tělem u mě, objal mě kolem krku a zašeptal do ucha: "Máš baterku?"

"Mám, ale k čemu ti bude?"

"Uvidíš." Sáh jsem po baterce, on ji rozsvítil, zamířil na moje černé sportovní šortky a začal rozvazovat tkaničku. Ze zvědavosti jsem ho nechal. Jak ji rozvázal, troc u šortky v pase nadzdvihl a baterkou posvítil na můj vztyčený úd; jakoby triumfálně pošeptal: "STOJÍ!"

"A neměl by?" vypravil jsem tiše ze sebe a hned jsem dodal: "ale teď jsem nařadějí." Kývl, a tak jsem rychle rozvázal jeho tkaničku a nadzdvihl mu spodky: jeho úd byl menší než můj, ale nezvyklého tvaru a - to jsem si poprvé uvědomil - dostal jsem na něj chuť.

"Stojí," opakoval jsem. Konrád kývl a dal se do svlékání svých šortek přes nohy a chodidla, načez jsem učinil totéž s jeho spodkami. Od svých čtrnácti, tedy už dva roky, jsem intenzivně onanoval, nedovedl jsem si představit, že bych bez toho dokázal usnout. Někdy jsem to dělal před zrcadlem, jako bych instinktivně očekával partnera. Teď jsem ho měl, a než jsem se stačil vzpomínat, obrátil se na břicho a celým tělem se položil na mě. Vtom zhasl baterku a začal mě líbat do bezvědomí, do takové míry, že jsem poprvé v životě přitom rozzevřel rty: naše jazyky si začaly pohrávat navzájem. Jak jsem pocítil blízkost vyvrcholení, lehce jsem jej odstrčil

a pošeptal: "Poslyš, Konráde, jsi mladý a možná nevíš, že při tomhle válení odtamtud vytryskne taková tekutina a může tě ušpinit."

"Sperma," řekl klidně, a dál se o mě třel.

"Ty to znáš?"

"Ano."

"A máš s tím nějakou zkušenost?"

"Ano, ale hnušnou."

"Jak to myslíš?"

"No, vůbec to nebylo tak jako s tebou."

"A jak tedy?"

"Bylo to před půl rokem, ve škole. O přestávce jsem šel na záchod a než jsem stačil zavřít, vpadl za mnou nějaký ničema, jednou rukou rukou mi držel ústa a druhou stáhl kalhoty. Bral mě zezadu, hrozně to bolelo, nemohl jsem ani křičet, ani utéci, byl jsem o hodně slabší."

Vyjasnění slov "bral mě zezadu" jsem zatím nechal na později a zeptal jsem se ho jen: "Když to bylo tak odporné, proč jsi tedy vyprovokoval mně?"

"Protože ty jsi krásný a takový něžný: hned jsem se do tebe zamiloval."

V tu chvíli jsem ho objal plnou silou a už jsem to nevydržel - vytekl jsem, mocněji než jindy, a moc jsem se mu omlouval, ale on mi prostě oznámil: "Já jsem se taky udělal, vidíš, naše sperma se smíchalo, taky se miluje..."

V mém životě to byl absolutní vrchol štěstí. Do konce prázdnin nám zůstávalo šest týdnů. Po všechny ty dny jsme se milovali nejméně čtyřikrát, šestkrát denně, ve dne v noci, a nic na světě nás nemohlo rozdělit. Milovali jsme se v posteli, v lese, na poli, při koupání daleko od statku, prostě kde se dalo, uchovávalice naši lásku v nehlubším utajení. Jen nejstarší bratr, stoprocentní heterosexuál, s kterým se postupně vyspala všechna děvčata ze vsi, si vše domyslel, ale byl tolerantní. Jednou, to jsme se zrovna jako první tři šli u snídaně, řekl: "Kluci, i tak vím, co děláte, holt jste ještě zelenáci, ale i máma by se mohla dovtipit, tak si vezměte, co chcete a upalujte k jezeru, já vás omluvím."

Po těch prázdninách považovala matka Konráda za mého opravdového, srdečného přítele, a tak u nás trávil prázdniny vánoční i velikonoční a ovšem všechny letní prázdniny, až do začátku války.

Když jsem dostal propustku od vojska, vždy jsem bydlel v hotelu a Konrád už věděl, kdy se má v sobotu objevit, a milovali jsme se dál. Nic nemohlo naši lásku ani na okamžik narušit. Navíc byl zároveň můj první láskou, ukázal mi, jaký vlastně jsem a byl mým vůbec prvním. Před ním jsem neměl vůbec ponětí, že něco takového existuje. Jenže - v době naší idylky vypukla válka. Já jsem ani nepadl na frontě, ani nezahynul v koncentráku, i když jsem už jednou stál u zdi...

Všechny kontakty byly zprerthány. Po válce jsem ho zoufale hledal, až jsem nakonec dal takový inzerát do novin, že on i jeho příbuzní museli porozumět, o koho jde. Po dvou týdnech jsem dostal dopis od jeho matky, v němž mimo jiné psala: "Vím, že jste byli blízcí přátelé a vždy jsem vám byla vděčna za tak upřímnou péči o mého syna, který se vracel z vašeho statku vždy tak nadšený... Bohužel, ve čtyřicátém třetím se zapletl do jakési protihitlerovské záležitosti, byl uvězněn a zastřelen..."

Ale v jednom jsem si jist: miluji ho dodnes a přestože jsem zažil později ve svém životě ještě dvě zázračné a dlouholeté lásky, oba nástupce jsem s Konrádem porovnával a v hloubi duše jsem věděl, že "to není ono". Dnešní můj sedmáctiletý přítel (dělí nás rozdíl 48 let) to plně chápe a hledí mi svojí čarovnou něžností připomenout dobu mého raného mládí.

Jiří

(Z vyznamenaných prací čtenářské soutěže polského časopisu Inaczej vybral a přeložil IJr)

Z historie pražských gay restaurací, barů a vináren

První zmínku o tom publikoval Egon Ervin Kisch v knize "Zapovězené lokály", a to v reportáži nazvané Vojákům zakázáno (poprvé vydáno 1914). Citují: "A teď si zajdeme na Eliščinu třídu do maličké noční kavárničky ARTISTA... Tato kavárnička hostí oběti vlastních sklonů a vlastní úchylnosti, muže, kteří se nechtějí zřítí společnosti, a proto zakoušejí utrpení jednak vědomím své chorobné vášně a jednak proto, že jsou vystaveni posměchu omezených úředníků..."

... Vedle čísla 40 hlásí vývěsní štít, že je tu hostinec U DVOU BERÁNKŮ (ve čtvrti Na Františku)... vlastně to není jen kavárna, ale i vinárna. Mezi oběma místnostmi jsou uvnitř dveře. Netvoří však hlavní součást podniku. Nejposvátnější je místnostka za těžkým závěsem vzadu za kavárnou. Nepovolaným, kdyby tam náhodou zamířili, zastoupí číšník cestu a taktičtě naznačí, že je zde uzavřená společnost... Leckdy sem zajdou mladíci jako ze škatulky, jsou nalíčení nebo aspoň napudrováni, mají na sobě bezvadný oblek, je tu však vidět i starší muže, kteří mají v obličejích zvláštní výraz. V oddělené místnosti je přítmi, za stoly sedí společnost v teplém, bratrském a přátelském objetí. Hosté se tulí jeden k druhému, jeden druhému hladí ruku, táhne si jeden položil hlavu druhému do klína - je to tu stejně jako ve všech nočních kavárnách v pokročilé noční

době, jen s tím rozdílem, že zde nejsou ženy." (citováno z knihy E. Kische: Pražská dobrodružství, nakl. Svoboda 1968-strana 184)

Jak vidno, už za císaře pána, ale nyní spěchejme do období první republiky.

Nejznámějším podnikem byla restaurace s kavárnou v místě nynějšího obchodního domu Kotva na náměstí Republiky. Jmenovala se BATEX a vlastnil ji pan Bartoš, velký mecenáš tehdejšího Gay hnutí. V Batexu se redigoval časopis Hlas, jehož redakční radu zdobila jména jako JUDr. F. Čeřovský, V. Černý, E. Weingart, J. Karásek ze Lvovic, Merlinová. První číslo tohoto homoerotického měsíčníku vyšlo 30. dubna 1931 a vydržel 5 ročníků. V Batexu se odbyvaly věhlasné gay plesy, navštěvované i zahraničními hosty. Róby zhotovovaly přední pražské salóny, Kůrovec - Seječek (Václ.nám. vedle hotelu Juliš), Bulka - Klinger (Jungmannovo nám.). Nemusím snad podotýkat že majitelé těchto firem byly gayové.

Válka mnohá hnutí zlikvidovala, rušily se i některé gay podniky. Pan Bartoš opustil Batex a zařídil si elegantní vinárnu a bar v ulici Na Bělidle na Smíchově (dnes U Petra Voka). Vzpomínky dříve narozených na perfektní obsluhu, úroveň návštěvníků a celkovou atmosféru někdejšího Bělidla, ostře kontrastují se současností Petra Voka.

Na Královských Vinohradech v Polské

ul. 52 (nyní J. Masaryka), vlastnil až do 50. let pivnici U ZLATÉHO BAŽANTA pan Vendelín Vrnák. Podnik mu zdárně prosperoval až do příchodu komunistických znárodnovatelů. Pan Vrnák krádež své pivnice nepřežil, ukončil život sebevraždou.

V Praze I ul. 28. října (vlevo od Můstku) byl bar GLOBUS (nyní U tří bílých beránek). Výhodné umístění, výborná a levná kuchyně, zajišťovaly stálou klientelu, a tak bylo stále obsazeno. Návštěvníky každou sobotu na parketu bavila taneční dvojice Gilda a Karla a u klavíru zpívající Charlotte de Noir.

Kousek odtud v uličce spojující Jungmannovo nám. s průchodem paláce Bařby byl bar T-CLUB. Původně klub spolku tiskařů a grafiků se postupem doby stal útlukem pražských gayů, hlavně po uzavření Globusu. T-klub navštěvovali především bisexuálové a bohužel i mnoho kriminálních živlů. Dnes je v podzemních prostorách baru skladiště jakési zahraniční firmy.

Ve Štěpánské ulici bývala až do r. 1967 maličká vinárna U KUPCŮ - existovala již za první republiky a scházeli se tam starší intelektuálové na dobré víno a na kus fečí na úrovni. Za války se občas objevil travest "Dlouhá Tóna na krátké vlně". Prošel mezi stolky v perfektním dámském kostýmku, pozdravil se se známými a na korkáčích z hadí kůže zamířil do nedaleké Vodičkovy ulice, kde býval proslulý "štrych" s německými oficíry.

Denní kavárnička MOCCA v Žitné ulici poskytovala tiché tusculum šťastně ženatým, kteří se báli prozrazení na rušných místech Václavského náměstí.

Na "Václaváku" byly gayi navštěvovány čtyři podniky. První poschodí kavárny hotelu EVROPA, zvané "pavlač", s neodmyslitelnou osobou krásné paní Hedy, přezdívané hraběnka. Dnes je "pavlač" pouze pro hotelové hosty k podávání snídaní. Dole kralují zmalované erosenky s pasáky tmavší pleti.

Vedlejší ROSTOV, zvaný Rošt, změnila německá firma Krone na průchodící mamutí občerstvení s cenami tak zrovna pro poslance, takže gayové ztratili i tento podnik v centru.

Do 70. let sedávali gayové v hale hotelu AMBASADOR a v kavárně I. poschodí protějšího hotelu TLAPÁK (vedle lékárny a Air France). Obsluha byla na vysoké úrovni a nikomu z personálu nepřípadlo divné, když host vydržel celé odpoledne při kávě se sodovkou. Pravdou je, že tehdy nebylo heslem dne honba za rychlým a snadným obráním hosta o poslední korunu.

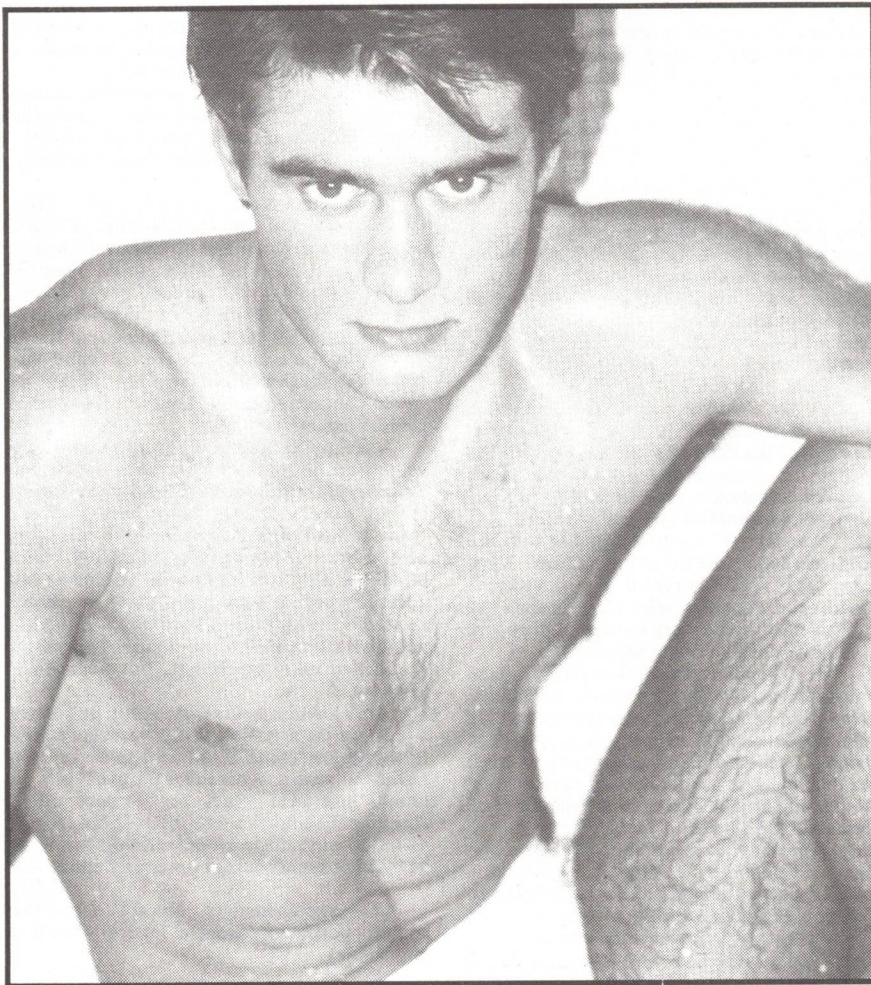
Mimo centrum byla vinárna LOVĚNA - proti stanici metro Hradčanská v proluce, kde dnes parkují automobily. Scházívávala se tam dosti různorodá společnost, ale přepadení a vraždy bývaly vzácností. A potom, gayové drželi více při sobě a rychle upozornili na nebezpečné a vykřičené individuum, které se vnucovalo.

Byla to úplně jiná doba. Hranice sice zadržovány a nabitě elektřinou proti narušovatelům socialistického zřízení; o gay spolicích vydávajících periodika se nám ani nesnilo, ale jak jsem již předeslal, gay komunita bývala jednotná. Hesla po souručenství dnes halasně provolávaná platila za samozřejmost.

Nezávidím dnes mladým gayům. Tehdy jsme se báli nanejvýš kapavky a bez strachu chodili noční Prahou. A bavit jsme se dovedli srdečně a spontánně.

Pasivitu a tupé čekání, že nás někdo někde za ručičku povede, zaplatí za nás a ještě nás bude bavit, jsme neznali; stejně tak jako agresivní čtřáctileté prostitutky.

(ZdZ)

ZNÁTE TO UŽ V "RIVIÉŘE"?

Pokud ano, tak dál už číst nemusíte..., pokud ne, tak vás chci upozornit na jeden z nejnovějších a největších pražských gay podniků, které byly v poslední době v hlavním městě otevřeny. Nachází se přímo v centru, na Národní třídě, kousíček od místa střetu studentů s policisty v listopadu 1989. A protože, šuška mezi gayi se šíří rychleji než cokoli jiného, byl jsem i já zvědav na ty davy zajíců, co na vlastní oči uvidím a vzpomenu na donedávna fungující "VALDEK", který je už historií.

Ve zmíněných místech je otevřena přes den kavárna přístupná veřejnosti přímo z ulice, prostorná místnost s vysokým stropem a pohodlnými sedačkami i decentními dekoracemi umožní příležitostným návštěvníkům zajít přes den na skleničku či kávu a nerušeně si v klidu chvíli posedět a popovídat.

Od 21 hodin pak stojí u zamčeného vchodu mladý muž, který zrakem selektuje příchozí, vybere vstupné 25,-Kč za osobu a vydá konzumační lístek v této hodnotě na první drink

u baru. Z první místnosti je vstup do baru, kde je několik vysokých židlí, tmavé zdi bez oken, polepené plakáty a fotografiemi z gay časopisů s kluky a muži v nejrůznějších situacích. V rohu místnosti promítá televize z videa různé akční pornofilmy. Další prostorou je diskosál s parketem, místem pro diskžokeje, opět dalším barovým pultem s dvěma mladými barmany, majícími na sobě svůdná bílá bavlněná trička s klučími motivy na břiše či na zádech. Za několika nosnými sloupy jsou stolký s křesly, pohovky a široká sofa.

S přibývajícím počtem hodin počet hostů stále roste a prostor houstne. Místnosti jsou téměř plné. K baru pro drink se musíte prodrat, stejně tak, chcete-li uhájit aspoň malé místo k diskotanci na parketu. Chcete-li se někomu i jen tak přitisknout, ať už proto, že se vám fyzicky líbí nebo že prostě nemáte v tu chvíli jinou možnost, není nic snazšího.

V ostatních gay podnicích "hvězdy" přicházejí k půlnoci a pak už návštěvnost pouze

klesá. Do Riviéry však naši cestu mnozí i po druhé ranní, stále bylo kupodivu komu otvírat. Výhodné položení podniku v centru a jeho dostupnost k celonočním dopravním spojům láká i ty, kteří až dosud jinde spěchali na poslední metro či tramvaj. I rita chvilí taxikáři čekají nad rámem přímo před vchodem na vycházející jedince či dvojice.

Samotných jedinců, opírajících se o zeď, je tu dost a dost. Máte-li štěstí, a jste-li protějšku sympatický, půjde s vámi klidně i tancovat nebo se nechá pozvat na drink. Mě přání tancovat si ploužák s pěkným mužným klukem se mi splnilo. Byl možná rád, že máským prohodit pár slov a nebyt tu mezi mnoha lidmi sám. Přijel ze severu Čech, jak se říká na výzvědy a na blind, a to, že je ženatý, nevadilo v této chvíli jemu ani mně. Když jsem ho však chtěl při tanci něžně políbit, přitiskl mě pevně krátkce k sobě a mile se usmál. Pak mě vzal za ruku a odvedl do "darkroom", míst, kde za zástěnou a v temnu a bez zraků jiných mi dal on první dlouhý polibek, dříve než mě nechal hladit svá mužná prsa a chlupaté břicho. Asi se mu dotyky mých rukou, rtů i tváří natolik líbily, že byl to on, kdo chtěl, abych poznal jeho krásné mužství a za mou něhu mě i odměnil.

NA NÁVŠTĚVĚ V GOLEMU...

A co nového v Brně? U Richarda to znají místní "všichni", ale pro přespolní je novinkou GOLEMO, aneb Broadway club. Každý turista ví, že co nejvíce pozná, má-li zasvěceného, místního průvodce. Vědom si této skutečnosti, nechal jsem se s radostí pozvat od mého nového přítele (také mimochodem ženatého Brňáka) na taneček, kde to ještě neznám...

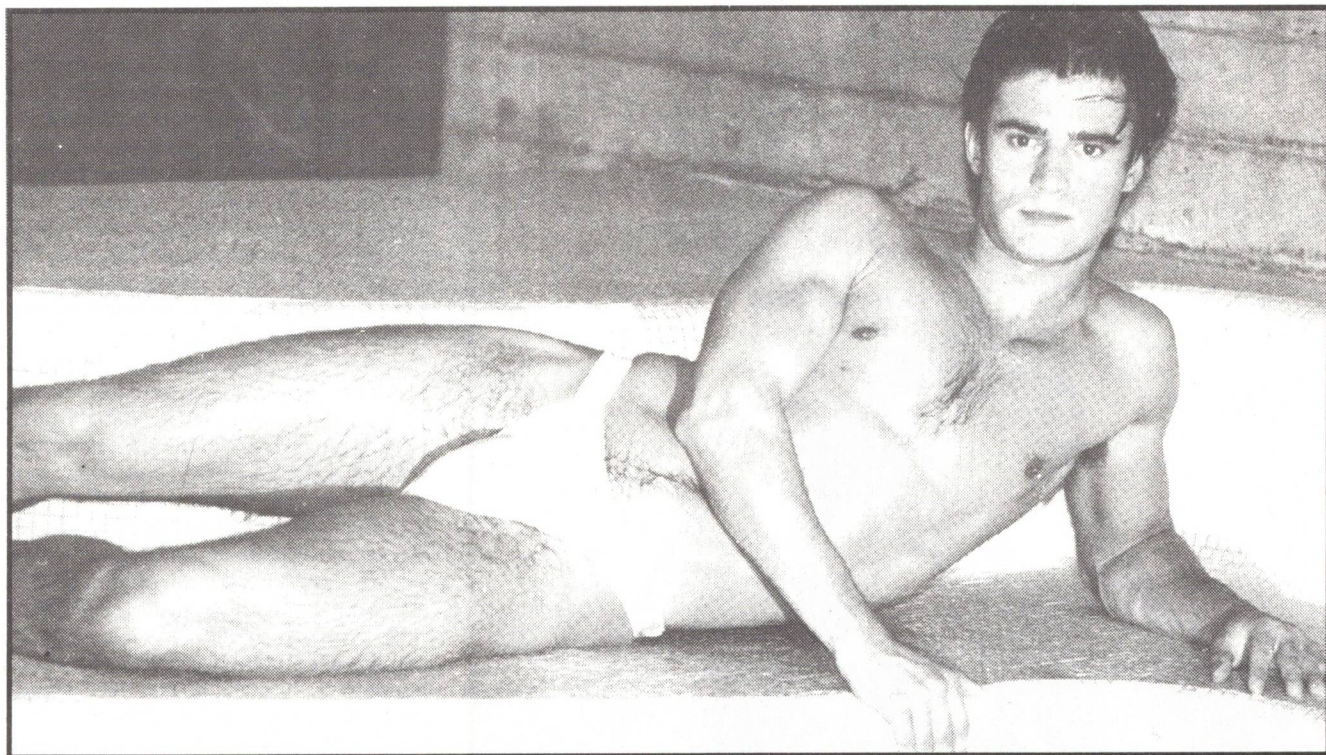
Skutečně, od nádraží cca 2 stanice tramvají na Cejl či deset minut pěšky, v rohovém činžovním domě na dveřích nenápadný nápis

Broadway club a vpravo zvonek Golemo. Byli jsme vpuštěni do malého dvorku a po schodech do suterénu, kde ve sklepních prostorech funguje malý bars dvěma přílehlými místnostmi. V jedné je asi 10 stolků s židlemi, v druhé je pouze taneční parket, stěna ze zrcadel, v rozích reproduktory a u stropu otáčející se světlo. Prostorem zněla hudba, která teď všude letí..., diskžokej nezapomněl ani na UNLIMITED, já osobně jsem uvítal pomalejší vložky při kterých se můžete lépe věnovat partnerovi a je

to skutečný tanec ve dvou...

Téměř všichni se tu znali a o to více jsme byli středem pozornosti, protože každé "nové maso" je třeba kriticky shlédnout nebo se pozeptat známých, co a jak... Proto jsem byl o to hrdější na společnost mého průvodce, jehož srní tmavé oči a chlupatou hrud' provrtávaly nejedny oči.

Byl všední den, parket byl poloprázdný, hvězdám příšlým o jedenácté se ani moc nechtělo tancovat, a tak jsme si mohli dopřát na parketu dostatek prostoru pro rychlejší disco i pomale dráždivý slow fox, aniž by nás někdo šťouchnul při tom ramenem nebo šlápl na botu. To se vám v Praze jen tak nestane. (p)

přečetli jsme

♦ NA SEXUÁLNÍCH KLINIKÁCH MAJÍ PLNO...

Uklidněte se, bohužel aspoň zatím to není u nás, ale v Šanghaji... Každý rok zde navštíví tyto kliniky několik tisíc mužů. Léčí zde impotenci, předčasnou ejakulaci, operují pochroumané penisy nejčastěji po úrazu, mohou jej i prodloužit. Profesor Chuang Jien-i je vynálezcem první metody na světě používající při operaci produkty z lidského těla. Technika zavedená v roce 1981 v šanghajské Lidové nemocnici je založena na využití části tkáně i s nervy a cévkami, která se pacientovi odebere z předloktí, a kusu chrupavky odebrané z žeber. Močovou trubici nahradí kousek tepny. Chrupavka zajišťuje penisu určitou permanentní tuhost a 2 měsíce po operaci může pacient orgán použít při akci, je prý schopen i zplodit děti. K pohlavnímu aktu prý stačí délka penisu 10 cm, když je odebrán kus tkáně z břicha, dosáhne se délky 15 cm. Pacientům, kteří si přejí penis prodloužit, je zatím vyhověno jen v tom případě, když pohlaví v erekci není delší než 8 cm. Dosáhne se při operaci prodloužením vaziv na zadní

části, spojené se stydkou kostí, a tím se získají cca 3 cm. Operace stojí i s nemocničním pobytem domorodce cca 1000 dolarů, cizince přijde asi na dvojnásobek. Profesor Čen Kchaj ze Střediska pro obnovu mužských sexuálních funkcí prodloužuje mužské pohlaví o 1/3 délky, přijímá pacienty, jejichž délka penisu v erekci nedosahuje 12 cm. Za 2 týdny s 30 minutovou terapií denně prodlouží penis o půl cm. Jedna léčebná seance stojí 3,5 dolaru. (Rudé právo 14.9.93)

♦ **JACKSON VYDÍRÁN?** 12 miliónů dolarů požaduje od Michaela Jacksona právník 13letého chlapce, kterého Jackson údajně sexuálně obtěžoval. Chlapcův otec, známý zubní lékař hvězd z Beverly Hills, podal prostřednictvím právníka žalobu. Jackson je obviněn z ublížení na těle, svádění, smilstva, věříme v jeho čestnost."

(Smena 30.8.93 a Rudé právo 16.9.93)

♦ **VÝROČÍ MĚSÍCE** : 18. října uplyne 84 let od úmrtí Imricha Matyáše, slovenského redaktora časopisu "HLAS". Tento gay časopis vycházel po tři roky a patří mezi předchůdce současných gay tiskovin (LAMBDA od roku 89, SOHO REVUE od roku

91, GANYMEDES od roku 93). Napsal několik knih na obranu gayů. Spolupracoval s profesorem Hirschfeldem, sexuologem z Berlína, Freudem, aj.

♦ **1.GAY MĚSÍČNÍK NA SLOVENSKU**: v červenci 93 vyšlo nulté číslo měsíčníku GANYMEDES, v nákladu 1000 kusů. Vydalo ho Hnutí za rovnoprávnost homosexuálních občanů SR. První číslo mělo vyjít v září 93. (Smena 22.7.93)

♦ **ZÁKON O GAY PARTNERSTVÍ V NORSKU**: od 1. srpna 93 vstoupil v Norsku v platnost zákon o registraci partnerských svazků gayů, které jsou na stejné úrovni manželství mezi mužem a ženou. Zákon vychází z Dánských pravidel z roku 1989, které před Norskem přijalo i Švédsko. Tím získávají páry stejného pohlaví stejná práva při řešení bytových, dědických, důchodových a daňových otázek jako konvenční manželství. Podmínkou je ohlášení svazku na matričním úřadě oběma partnery. Gay páry zatím v Norsku, Dánsku ani Švédsku nemají právo na adopci dětí. (Nový čas 2.8.93)

♦ **VRAH PASSOLINIHO PROSÍ ODPUŠTĚNÍ**: Miláno bude oslavovat dílo básníka, spisovatele a režiséra PIERA PASSOLINIHO. Tento gay umělec byl zavražděn 2.11.72. Jeho vrah PINO PELOSI poskytl k této události interview "Ano, zabil jsem ho. Měl jsem 17 roků. Neznal jsem Passoliniho, nevěděl jsem kdo to je. V ten den přede mnou zastavilo Alfa Romeo a za volantem on. Zeptal se mne na jednu ulici a pak mi navrhl abych ho tam doprovodil. Nevěděl jsem, že právě tehdy začalo moje peklo". Vrah potom popsal jak ho Passolini zneužil a jak ho potom zavraždil. Od té doby prý přečetl celé Passoliniho dílo a viděl všechny jeho filmy." Kdybych dnes mohl, prosil bych ho o odpuštění". (Nový čas 5.8.93)

♦ Bratislavě byl odsouzen 18-letý gay student B. K., nositel viru HIV, na 5 let vězení, protože "střídal milence jako špinavé ponožky". Přes lékařské poučení zpečetěné vlastním podpisem se těmito radami neřídil. Přicházel do zdrav. zařízení opakovaně s kapavkou, která je přenosnou sexuální chorobou. Oficiálně bylo zjištěno několik desítek kontaktů. Byl obviněn z toho, že po zjištění nákazy virem HIV žil nadále promiskuitním životem a jeho chování bylo vysoce rizikové. Obžalovaný se chabě hájil tím, že hledal stálého partnera a o své chorobě nechtěl svým kontaktům vypovídat, aby je neztratil. Prokurátor upozornil na vysokou společenskou nebezpečnost chování mandanta. Obviněný i prokurátor se po rozsudku odvolali, nový rozsudek vyšší instance byl však přísnější - 5 let nepodmíněně v l. nápravně výchovné skupině. Z průběhu soudního jednání si účastníci odnesli směsici pocitů, jednak lítost nad nevléčitelně nemocným chlapcem a smutek jeho příbuzných, ale také nepochopitelná zodpovědnost obžalovaného. Případ B. K. byl jedním z prvních tohoto druhu, kterým se zabývalo slovenské soudnictví v roce 1993. (Hlas ľudu, 25.8.93)

Smějeme se...

"Kde jsi byl vlastně celou noc?," ptá se Václav Honzy.

"No přece u Jirky..." tvrdí Honza.

"Kecáš! U Jirky jsem byl totiž dneska v noci já..." trumfuje Václav.

Stěžuje si starý gay: "To je hrozné s těmi západními televizními programy. Je to tam samé násilí a sex. A já už se na to násilí nemohu vůbec dívat..."

"Ten můj je už, bohužel, 100% impotentní," stěžuje si v baru David kámošovi. Jak to? "Zakopl, upadl a překousl si jazyk..."

Parafráze na lidovou moudrost: "Přej a bude ti práno" v podobě "Kuř a bude ti kouřeno."

Jano chce orálně pomilovat nezkušeného Fera. Ferovi to ale nějak nejde, Jano je už celý zchvácený a Fero jen přivírá slastně oči a ne a ne Jana za jeho snahu odměnit. Tu se Jano našťavaně ozve: "Sákryš, kdy už přijde ten orgasmus?" Fero otevře oči a naivně se zeptá: "Proboha, ty někoho čekáš?"

Proč nemůže být zaměstnán na ministerstvu muž s jedním varletem? Protože si tam všichni válejí koule a on by pracoval jen na padesát procent.

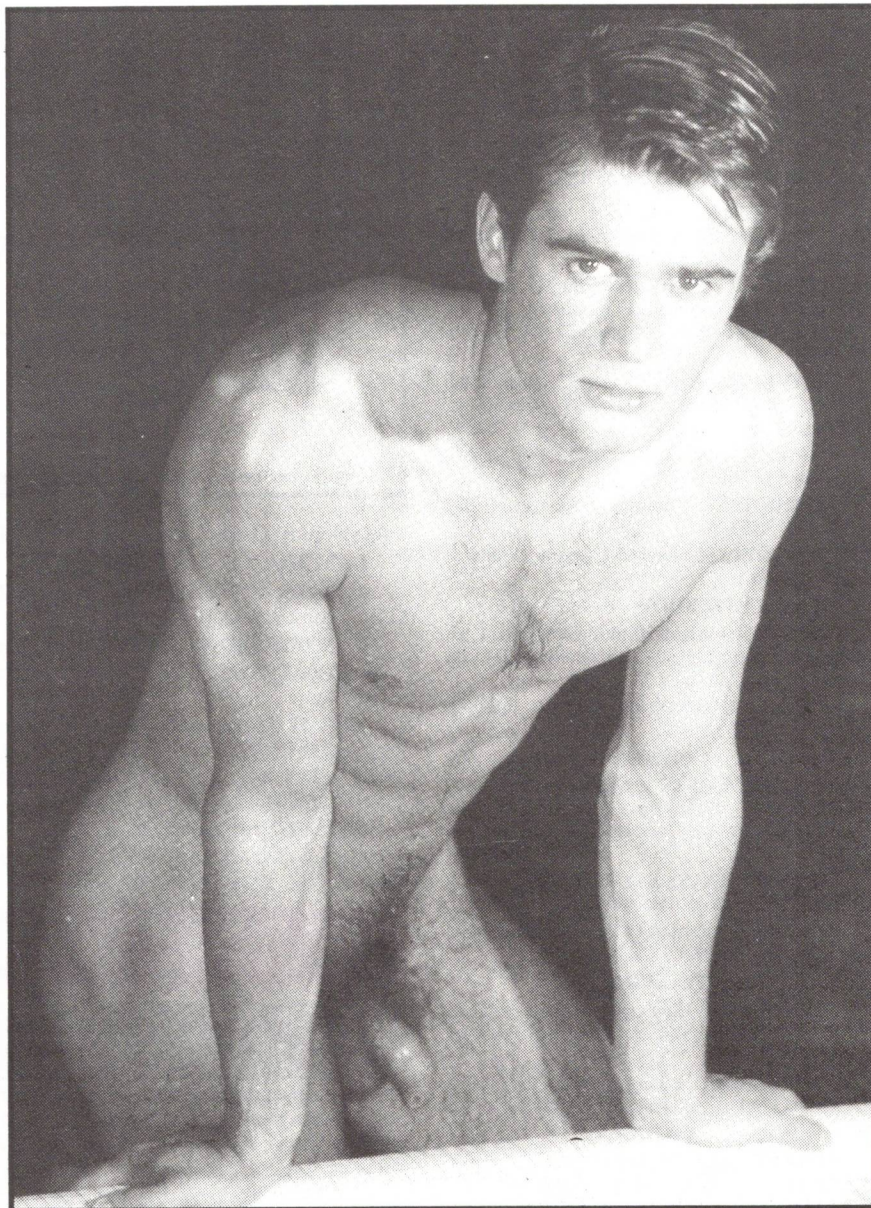
Víte, co je to AIDS MAN? Poslanec, který již nemá imunitu.

Do prodejny ovoce-zelenina přišel muž a chtěl celer. "Celer nemáme," řekl prodavač, "ale mohu Vám nabídnout pórek, obsahuje stejné množství fosforu jako celer." "Pane, já potřebuju, aby mi stál, a ne svítíl!"

Často je těžké jednat s přirozením přirozené.

Elegán zastaví pozdě v noci taxíka. "Vystupte, mladý muži," praví mužně vypadajícímu mladému řidiči. Ten vystoupí, elegán mu strhne dolů kalhoty a poručí: "A hezky vyhonit!" Mladý muž se brání, ale elegán mu přitiskne na spánek pistoli. "Co jsem řekl?" Řidič ve strachu poslechne, a když je hotov, elegán poručí: "Ještě jednou!" Mladý muž splní i toto přání. "A do třetice..." zahřmí elegán. "Už nemohu...", brání se řidič. "Opravdu?" "Přísahám!" "Tak dobře...", praví uspokojením podivný elegán, zapíská, ze stínu vystoupí překrásný mladík v disco oblečku. Elegán se k němu otočí a povídá: "Džidži, tenhle pán tě odveze až domů..., a nemusíš ho svádět, ničeho už stejně není schopen!"

Podnikatel středních let si dovede z gay diskotéky domů mladého zajíce. Ten se k němu něžně tulí, na gauči mu roze-píná košili a přejíždí rukou po slipech podnikatele. Tu se v půl cesty zarazí. "Co se děje?," zneklidní muž. "Ještě jsem se zapomněl zeptat, jestli těch 585 tis. Kč za rok 1992 jste měl jako daňový základ anebo už po zdanění?"

Recenze na knihu...

Nespomně zajímavý argentinský spisovatel Manuel Puig (1932 - 1990) není u nás příliš znám. Více o něm věděli milovníci filmu, neboť jeho dva stěžejní romány byly zfilmovány. Šlo o knihu "Nejhezčí tango", která Puigovi zabezpečila mezinárodní ohlas, a "Polibek pavoučí ženy", oceněný Oskarem za zahraniční film v r. 1986.

"Polibek pavoučí ženy" nyní vyšel jako

Polibek pavoučí ženy

román v edici Erb i u nás. O tom, že nezanedbatelnou roli v autorově životě hrál film, svědčí záplava pasáží týkajících se hollywoodské produkce 40. let. Filmovými zážitky si totiž zkracují dlouhé chvíle v cele Luis Molina, odsouzený na 8 let pro pohlavní zneužívání mladistvých, a Valentin Arregui, politický vězeň.

Velmi čtivý příběh plný člověčin zachycuje krátký stříp dvou životních po: tojů (gay kontra revolucionář). Submisivní Molina je pro své zaměření zneužíván a politicky manipulován. Kvůli nemocné matce se propůjčí k úloze

konfidenta, ale díky síle opravdového přátelství, které se nečekaně zrodilo, není tento člověk schopen splnit svůj úkol. Po propuštění z vězení se z něj stává volavka určená k odstřelu.

Originální román "Polibek pavoučí ženy" je kompozičně zajímavě a neobvykle vystavěn. Výtečné dialogy obou protagonistů jsou prokládány teoretickými poznámkami o homosexualitě, jako např. citace z Freuda (Tři eseje o teorii sexuality), z badatele D. J. Westa aj., dále pak převyprávěním námětů starších melodramatických filmů i záznamy hlášení

policie.

Talentovaný Manuel Puig zemřel v Riua zákeřnou nemoc. Jeho slova určená 4% populaci platí stále: "Pokud ti vyhovuje být ženou..., tak by ses proto neměl cítit něčím míň než druží. Slib mi, že nenecháš sebou nikým zametat!"

J. JARONEK

P.S. redakce: V současné době má Polibek v podobě muzikálu ohromný úspěch na Broadwayi. Na klubovém setkání I. ZO Lambda Praha byla filmová podoba díla promítána z videozáznamu.

Kam do společnosti?

P r a h a

BARY, NOČNÍ KLUBY A DISKOTÉKY

TOM'S BAR, Pernerova 4, Praha 8. Tel. 02/232 11 70, denně 18-05, denně disco 22-05 h, Metro B - st. Florenc i st. Křížkova.

MERCURY CLUB, Kolínská 11, (vchod ze Slezské-suterén), Praha 3 - Vinohrady. Tel. 02/73 28 76, denně 19.30-04, disco 22-04. Út vstup volný.

DAVID CLUB, Sokolovská 77, Praha 8, tel. 02/231 78 82, denně 20.30-4.45 h, Metro B - st. Křížkova.

AMERICA, Petřinská 5, Praha 5. Tel. 02/53 49 09, denně 22-06.

UKRAVCŮ, Dlouhá 25, Praha 1, tel. 02/231 04 56, Po-So 23-06.

U STŘELCE, Střelecký ostrov, Praha 1, denně 21-06 h.

TRAVESTIE SHOW v Pá-So 23-02 h.

RIVIERA, Národní 20, mezipatro, Praha 1, tel. 249 12 249, denně 11.30-20 h, denní bar, 21-05 h, noční klub, disco od 22h.

OLD ENGLAND, Šafaříkova 6, Praha 2, nonstop.

PIVNICE

U TLUSTÝ BERTY, Macharovo nám. 418/4, Praha 6, tel. 02/311 46 11, St-Ne 22-05 h, Bus 216 z Metra A st. Hradčanská dost. Macharovo nám.

U HROCHA, Slezská 26, Praha 2, tel. 02/259 351, Metro A st. nám. Míru.

U DUBU, Záhřebská 14, Praha 2 - Vinohrady, tel. 691 08 89, Út-Ne 17-24 h.

RESTAURACE

VILA DAVID, Holubova 5, Praha 5 - Radlice, tel. 02/54 98 20. Tram. 14 - st. Laurová, Metro B - st. Radlická.

BARBERINA Restaurant-Bar, Melantrichova 10, Praha 1, tel. 261 084, denně 11-04 h.

LÁZNĚ

LÁZNĚ A & A: Husitská 7, Praha 3., tel. 02/62 789 71, 62 780 63, Út-So 16-24 h, Bus 144, 207 - od Metra B Florenc na st. U památníku.

SAUNA

INKOGNITO, Střelná 1969, Praha 8, tel. 02/858 66 16, denně 17-24 (1.6.-30.9.), denně 14-24 (1.10.-30.5.), tram. 14, 17, 24, bus 127, 177, 201, 276 - st. Ládví.

KINO

William Higgins **DRAKE'S** - Gay erotic kino privat, Petřinská 5, Praha 5 - Smíchov, nonstop.

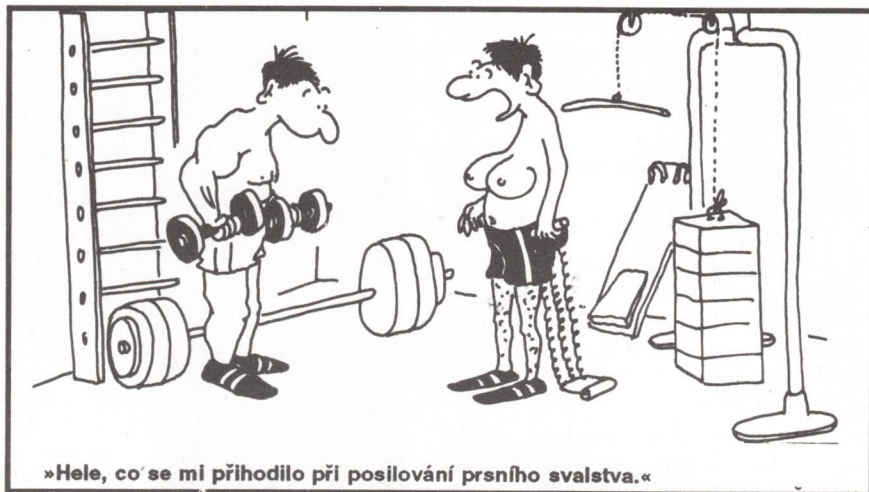
termíny akcí

Výlety se Želvou

9.10. Na Konopiště a do Měsíčního údolí (cca 14 km. Sraz na st. ČSD Praha Vršovice - 8.45 u pokladen. 23.10. - Na Zbořený Kostelec (cca 13 km), sraz st. ČSD Praha Hl. nádr. - 8.45 h u pokladen.

Klub LAMBDA OSTRAVA

Diskotéky v Bolero baru (areál Fénix),

»Hele, co se mi přihodilo při posilování prsního svalstva.«

Pabla Nerudy, Ostrava, každý pá a so 20-04.

LAMBDA Č. BUDĚJOVICE

diskotéky v JIVAKU, B. Němcové 2, Č.B., v říjnu 9. a 23.10. - 20.30-04 h.

LAMBDA BRNO, diskotéky ve Sklípku U Richarda, Lužova 29, Brno, každou sobotu 20-06 h.

BAR H 46 BRNO, Hybešova, Brno, provozuje Fa Gekon s.r.o., Po-Pá 11-02, SO a Ne 17-02 h, tram. od hl. nádraží 1, 2, 15, 18 směr Výstaviště, 2. zastávka Hybešova.

GAY ECHOLIBEREC, každou sobotu sobotu posezení s hudbou ve vinárně Opera, Studničná ul. 19-03 h, tel. 048/27577.

inzerce

SEZNÁMENÍ

USA: Bisexual white male 27, brown hair, healthy, nonsmoker, HIV, masculine, with hobbies gym, swimming, bicycling and interests vegetarian cooking, art, herbs, travel, crafts. I like g y s that are clean cut, masculine and in shape, to 27 years old. Looking for penpals, friends, fun, guide, host. Write English to: David McKinney, 6528 208th S.W. 98036 - 7443, U.S.A.

Kanada: Kanaďan si chce dopisovat s gay klukem ve věku 19 - 25 let, který umí anglicky. Mr. Danny SALARA, 2116 LINCOLN D.R.S.W. CALGARY, ALBERTA, T3E 5G2, CANADA.

RŮZNÉ

• **ROSA POWER**, Freizeitzentrum, Kirschallee 1b, O-8700 Löbau zve české gay přátele na sobotní večerní diskotéky. Pro Čechy vstup volný, kromě toho každý Čech obdrží od pořadatele jako milý dárek 10 DEM jako kapesné...

• "DVA KOLORI" (Two colors), to je název nového časopisu Ukrajiny. Sto stran

včetně barevných ilustrací, informace, erotika, zajímavosti, inzeráty. Redakce přijímá předplatitele. Cena 1 výtisku zaslaného do zahraničí činí 3 USD. Pište na adresu: TWO COLORS, A/C 501 252150 KIEV 150, UKRAINE.

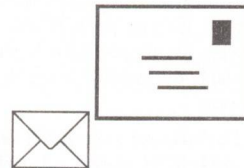
• Hledáme schopného truhláře nebo řemeslně zdatného muže k zhotovení dřevěného prodejního stánku (typu zahradního osmištěného altánu s 6 prosklenými stěnami) o ploše 5 m², provozu schop. i v zimě. Práce na zakázku, finanční odměna dle dohody. Uvítám i upozornění na někoho, znáte-li ve svém okolí vhodného člověka! Tel. 02/73 92 76 večer po 21 h.

• Myslíte na dárek k vánocům? Zašleme Vám Gay diář na rok 1994 formátu A5 s barev. fotografiemi chlapců po zaplacení 98 Kč + 20 Kč poštovné a balné složenkou C na adr. LAMBDA, box 13, Černokostecká 20, 100 00 Praha 10.

GAY STÁNEK - v Praze
Podolí, (mimo zimní měsíce) proti vchodu do plaveckého stadiónu.
Prodej českých i zahraničních gay časopisů, nástěnného kalendáře na r. 94 s aktivním motivem za 39 Kč (formát A3) a Gay diáře na r. 94 za 98 Kč (formát A5).

• Do you need accomodation in Prague? Call us to 00422/739276 (between 9 - 11 p.m.) We offer to you help with accomodation in gay pension in Prague.

• Brauchen Sie Unterkunft in Prag? Rufen Sie uns 00422/739276 an (zwischen 21-23 Uhr). Wir bieten Ihnen Reservation im Gay pension in Prag.

LAMBDA - vydává redakční kolektiv. Adresa redakce, příjem předplatného, inzerátů a příspěvků: LAMBDA, box 13, pošta 10, Černokostecká 20, 100 00 Praha 10. Za pravdivost a původnost příspěvků odpovídá autor. Příspěvky nejsou honorovány. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy textu. Příspěvky nemusí být vždy souhlasné se stanoviskem redakce. Distribuce vlastní sítí. Přetisk jakýchkoliv textů z Lambdy bez svolení redakce je zakázán. Reg. č. 46 824.